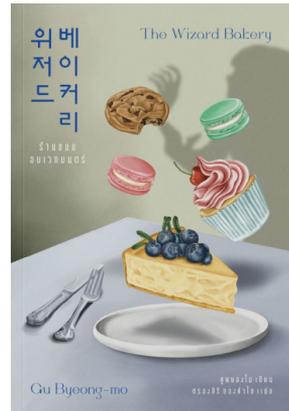

บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review)

ชื่อหนังสือ ร้านขนมอบเวทมนตร์
(The Wizard of Bakery)
ผู้แต่ง คูพยองโม (ตรองฮีริ ทงคัมไฮ แบล)
ปีที่พิมพ์ 2565
จัดพิมพ์โดย เอิร์นเนส พับลิชซิ่ง
จำนวนหน้า 215 หน้า

ความเป็นอื่น อำนาจ และเครื่องมือวิพากษ์มนุษย์: นัยของขนมอบ ในนวนิยายเรื่อง ร้านขนมอบเวทมนตร์

The Other, Power and the Criticize Human Tool: Meaning of
Bakery in Novel Entitled The Wizard of Bakery

อรวรรณ ฤทธิศรีธร / Orawan Rithisrithorn

สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์,
บุรีรัมย์ 31000, ประเทศไทย

Thai Language Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Buriram Rajabhat University
Buri Ram 31000, Thailand

Email: orawan.ri@bru.ac.th

Received: May 13, 2022

Revised: June 6, 2022

Accepted: August 15, 2022

Abstract

This paper aimed to study the meaning of bakeries in novel entitled The Wizard of Bakery by Gu Byeong-mo on the following points: 1) bakeries as the other 2) bakeries as power 3) bakeries as the criticize human tool. The results revealed that 1) bakeries are defined as the other by making to strange and making to sacred

2) bakeries were the representation of power which there were two characteristics, the making happiness power, solving problem and protection, and the harming others power. 3) bakeries are the criticize human tool which there were two characteristics: they show that human unable to manage the problem situation and that human fragile. In summary this paper revealed that The Wizard of Bakery presented the meaning of bakeries which connects food, the other, power and the criticize human

Keywords: the other, power, the criticize human tool, bakery

บทคัดย่อ

บทวิจารณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชุดความหมายของขนมอบในนวนิยายเรื่อง *ร้านขนมอบเวทมนตร์* บทประพันธ์ของ คูพยองโม โดยแบ่งประเด็นการศึกษาเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ขนมอบในฐานะความเป็นอื่น 2) ขนมอบในฐานะอำนาจ 3) ขนมอบในฐานะเครื่องมือวิพากษ์มนุษย์ ผลการศึกษาพบว่า 1) ขนมอบถูกทำให้เป็นอื่นผ่านกระบวนการทำให้แปลกและกระบวนการทำให้ศักดิ์สิทธิ์ 2) ขนมอบเป็นตัวแทนของอำนาจใน 2 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะแรกอำนาจในการบันดาลสุข ซึ่งแบ่งเป็นบันดาลสุขโดยการแก้ปัญหาและบันดาลสุขโดยการปกป้องคุ้มครอง ลักษณะที่สองอำนาจในการทำร้ายผู้อื่น 3) ขนมอบเป็นเครื่องมือวิพากษ์มนุษย์ใน 2 ประเด็น ได้แก่ ขนมอบเผยให้เห็นว่ามนุษย์ไม่มีความสามารถในการจัดการสถานการณ์ที่สร้างปัญหาให้ตน และขนมอบแสดงให้เห็นความเปราะบางของจิตใจมนุษย์ โดยสรุปแล้วบทวิจารณ์นี้ต้องการชี้ให้เห็นว่า นวนิยายแปลเรื่อง *ขนมอบเวทมนตร์* นำเสนอชุดความหมายของขนมอบที่แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงอาหารกับความเป็นอื่น อำนาจ และการวิพากษ์มนุษย์

คำสำคัญ: ความเป็นอื่น อำนาจ เครื่องมือวิพากษ์มนุษย์ ขนมอบ

บทนำ

ในโลกยุคโลกาภิวัตน์ที่การสื่อสารและวัฒนธรรมไร้พรมแดน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในทั่วทุกมุมโลก รวมถึงดินแดนเกาหลีใต้ที่ได้รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกมาใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ที่อยู่อาศัย หรือวัฒนธรรมอาหาร ดังที่ Kungwanjerdsuk (2020, as cited in Lakariya 2021,p.109) กล่าวว่า หลังจากปี ค.ศ. 1960 สังคมเกาหลีรับเอาวัฒนธรรมอาหารตะวันตกเข้ามาผสมผสานวัฒนธรรมเดิม ดังนั้นจึงสังเกตได้ว่าเกาหลีสมัยใหม่มีการรับเอาวัฒนธรรมการกินที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งอาหารที่เป็นแบบพื้นเมืองดั้งเดิม หรือการนำอาหารเกาหลีมาประยุกต์กับอาหารตะวันตก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการกินเป็นแบบตะวันตก

นวนิยายเกาหลีที่นำเสนอภาพของสังคมเกาหลียุคใหม่ที่น่าสนใจคือ *The Wizard of Bakery* บทประพันธ์ของ กูพยองโม (Gu Byeong-mo) ซึ่งได้รับการแปลเป็นภาษาไทยโดย ตรองสิริ ทองคำใส ในชื่อว่า *ร้านขนมอบเวทมนตร์* เป็นเรื่องราวของร้านขนมวิซาร์ดเบเกอรี่ที่เปิดตลอด 24 ชั่วโมง ร้านดังกล่าวมีการขายขนมอบสองแบบคือ แบบแรกสำหรับการซื้อเพื่อเสพรสชาติอย่างเอร็ดอร่อยหรือเพื่อกินแทนอาหารอย่างอื่น และแบบที่สอง สำหรับการซื้อเพื่อให้ความปรารถนาบางประการของตนเป็นจริง

วิซาร์ดเบเกอรี่ตั้งอยู่ใกล้บ้านของ ‘ผม’ เด็กชายที่แม่เสียชีวิตตั้งแต่เด็ก ต่อมาพ่อของเขาได้แต่งงานใหม่กับครูแพ นั่นทำให้ ‘ผม’ เริ่มรู้สึกถึงความไม่สงบสุขในบ้าน เรื่องราวเลวร้ายขึ้นเมื่อครูแพเข้าใจผิดว่า เขาหลนลามมุฮี ลูกสาวครูแพ เธอโกรธมากและแจ้งความจับ ‘ผม’ เขาจึงตกใจรีบวิ่งหนีไปหลบที่ วิซาร์ดเบเกอรี่ อย่างไม่รู้ว่าจะมีที่หลบปลอดภัยกว่าที่นี่ เขาขอร้องให้ผู้จัดการร้านอนุญาตให้เขาได้อาศัยอยู่สักพัก ซึ่งผู้จัดการที่วางก็คือคนทำขนมอบเวทมนตร์นั่นเอง ‘ผม’ อยู่ที่นั่นทำหน้าที่ดูแลโฮมเพจของร้าน นั่นทำให้เขาได้รู้จักเมนูขนมต่างๆและผลที่จะเกิดขึ้นเมื่อมีผู้ใช้มัน ในตอนท้ายของเรื่อง ครูแพมาสั่ง ‘มาร์ชีแพนดุกดาวูดู’ ซึ่งเมื่อผู้สั่งกินขนมชนิดนี้ ผู้ที่ถูกสาปแช่งจะมีอันเป็นไป ครูแพใช้ขนมเมนูนี้เพื่อกำจัดเขา เขาอาสาจะเอา ‘มาร์ชีแพนดุกดาวูดู’ ไปส่งถึงมือครูแพเอง และผู้จัดการก็มอบ ‘คุกกี้โม่รีไวเดอร์’ หรือคุกกี้ย้อนเวลาให้กับเขาเป็นการอำลา เมื่อร้านต้องปิดตัวลงเพราะตำรวจเริ่มสงสัยเกี่ยวกับความไม่ชอบมาพากลของร้าน และวันนั้นเขาก็ได้เห็นพ่อกำลังหลนลามมุฮี แต่ครูแพเข้าใจผิดว่าเขาและพ่อร่วมมือกันทำเรื่องดังกล่าว เธอโกรธมากและจะทำร้ายเขา เขาจึงคิดจะกิน ‘คุกกี้โม่รีไวเดอร์’ เพื่อย้อนเวลากลับมาปรึกษาตรงหน้า กูพยองโมเสนอให้เห็นความเป็นไปได้ที่มี 2 กรณีคือ กรณีที่เขากิน กรณีนี้จะทำให้เขาย้อนเวลากลับไปก่อนที่พ่อจะแต่งงานใหม่ แต่เขาจะจดจำเหตุการณ์ก่อนหน้านั้นไม่ได้เลยรวมถึงเรื่องราวที่วิซาร์ดเบเกอรี่ กับกรณีที่สอง เขาไม่ได้กิน ‘คุกกี้โม่รีไวเดอร์’ และไม่ได้ย้อนเวลากลับไป เขาผ่านเหตุการณ์วุ่นวายมาได้และกำลังใช้ชีวิตต่อไปอย่างปกติโดยมีร้านวิซาร์ดเบเกอรี่อยู่ในความทรงจำ และในตอนจบกูพยองโมทิ้งท้ายให้เราคิดว่า ร้านวิซาร์ดเบเกอรี่ที่ถูกทิ้งร้างในอดีตกลับมาเปิดใหม่อีกครั้ง

ในส่วนคำนิยามของนวนิยายเล่มนี้ได้แสดงทัศนะของนักเขียน นักแสดง และผู้กำกับภาพยนตร์ไว้อย่างน่าสนใจ ดังที่ ควอนยอฮอน นักเขียนนวนิยายชาวเกาหลีให้ความเห็นไว้ว่า “หนังสือเล่มนี้มอบคำถามสองข้อ (หรือสาม) หนึ่งใน คุณผู้ถูกไล่ต้อนสู่ทางตันชีวิต มีที่ให้หลบซ่อนไหม [...] สอง คุณผู้ทุกข์กับชีวิตเหลือเกินเคยอยากย้อนเวลาไหม ถ้าเคยจะย้อนไปช่วงใด มีเงื่อนไขว่าต้องลบทุกความทรงจำ [...] ฟังระวัง! หนังสือเล่มนี้เข้ายวนคุณด้วยกลิ่นขนมปังหอมหวาน ก่อนฉุดสู่ความจริงน่าสยงดังฝันร้าย”

จากทัศนะข้างต้นเห็นได้ว่า ควอนยอฮอนเสนอคำถามดังกล่าวเพื่อให้ผู้อ่านนวนิยายเล่มนี้ได้หันกลับมาทบทวนชีวิตของตนหลังจากได้รับรู้เรื่องราวของ ‘ผม’ ผ่านนวนิยายเรื่องนี้แล้ว ซึ่งเป็นมุมมองที่เน้นให้ผู้อ่านขบคิดประเด็นทางจิตใจมนุษย์ สอดคล้องกับที่ พังอินจิน ผู้กำกับภาพยนตร์และนักแสดงชาวเกาหลีได้เสนอข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับด้านมืดในจิตใต้สำนึกของมนุษย์ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องนี้ “ลองแวะ “*Wizard Bakery*” สิ แล้วจะเข้มนมองเงามืดในวัยเยาว์ของเราที่เคยไม่ยอมย้อนมองพร้อมค้นพบความลับให้เผชิญ” ซึ่ง คิมจีอุน ผู้กำกับภาพยนตร์ชาวเกาหลีได้เห็นพ้องว่า ““*Wizard Bakery*” เป็นอันตรายร้ายแรงต่อผู้คนที่ติดกับดักแห่งโลกความจริงอันน่าหลอน และผู้คนที่หลงใหลฝึกฝนใน

ความปรารถนาดีมีติดกับจินตนาการไร้การยับยั้งชั่งใจ”

เห็นได้จากคำนิยาม ผู้อ่านมุ่งไปที่ประเด็นทางจิตใจของตัวละคร นอกจากนั้น ความโดดเด่นของนวนิยายเรื่องนี้คือ การนำเสนอความสำคัญของอาหารและการกินที่สัมพันธ์กับประเด็นเรื่องครอบครัว เช่น “พ่อต้องการกางเกงในกับเสื้อเชิ้ตซักหมอสระอาดเรียงไว้รอทำเต็มตู้ ต้องการสูดกลิ่นน้ำมันงาเคล้าถั่วอกหัวโตกับแกงเต้าเจี้ยวรสหนักกลมกล่อมจืดจืดปลายจมูกทุกเช้า พ่อจึงประนีประนอมโลกความจริงเพื่อสิ่งเหล่านั้น” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 27) แสดงให้เห็นว่า พ่อต้องการให้บ้านมีอาหารเตรียมพร้อมในทุกวันจึงต้องแต่งงานใหม่เพื่อให้ครอบครัวกลับมาสมบูรณ์ นอกจากนั้นคูปองโมยังชี้ให้เห็นวัฒนธรรมการกินของเกาหลีสมัยใหม่ที่รับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามา เช่น การเกิดขึ้นของร้านขนมบเกิลล์บ้านจัดสรรของ ‘ผม’ โดยการกินขนมบเกิลล์ของ ‘ผม’ สัมพันธ์กับปัญหาครอบครัว “เธอไม่ได้ซื้อขนมปังเพราะชอบ แต่เพราะไม่สามารถร่วมกินมื้อเย็นกับครอบครัวที่ไม่สะดวกใจด้วยได้” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 101)

ความโดดเด่นอีกประการหนึ่งของนวนิยายเรื่องนี้คือ การนำเสนอขนมบเกิลล์ซึ่งเป็นตัวแทนของการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมอาหารในเกาหลีใต้และเป็นการรับคำนิยามอาหารตะวันตกเข้ามาในวัฒนธรรม อย่างไรก็ตามขนมบเกิลล์ในเรื่องนี้ไม่ได้เป็นตัวแทนของความทันสมัยเท่านั้น แต่อยู่ในสถานะเวทมนตร์ซึ่งเป็นเหมือนอาวุธในการใช้ป้องกันตนเอง บันดาลความสุข และทำร้ายผู้อื่น ดังนั้นขนมบเกิลล์ในนวนิยายเรื่องนี้ไม่ได้มีบทบาทเป็นเพียงอาหารที่ช่วยให้ประทังชีวิต แต่ยังเป็นเครื่องมือบางประการที่ช่วยให้การดำเนินชีวิตของผู้ที่กินหรือนำไปให้ผู้อื่นกินเป็นไปอย่างราบรื่นขึ้น

การนำเสนอความหมายของอาหารที่เป็นมากกว่าสิ่งที่มนุษย์กินเพื่อยูรอด ถูกตอกย้ำด้วยคำกล่าวของ Standage (2016,p. 13) ที่อธิบายถึงอาหารในเชิงสังคมวิทยา สามารถสรุปได้ว่า อาหารเป็นเครื่องมือการจัดองค์กรสังคม อีกทั้งยังเป็นทรัพย์สิน ซึ่งในอดีตอาหารถูกนำมาใช้แลกเปลี่ยนแทนเงินตรา ที่สำคัญอาหารยังเป็นยุทธโศปกรณ์สำคัญในการทำสงคราม นอกจากนั้นอาหารยังจัดเป็นเทคโนโลยีอย่างหนึ่ง หมายถึงอาหารถูกทำให้เป็นกระบวนการในการยกระดับทางสังคม หรือการใช้อาหารเพื่อเป็นเครื่องมือทางสังคม ตลอดจนเป็นใบเบิกทางสู่โครงสร้างอำนาจ

นอกจากนั้นงานศึกษาของ Pragardwuthisarn (2554,pp. 153-188) ในบทความ *ตำราตำรับ ทักษะ: อีสตริกับการสร้างประวัติศาสตร์* ทำให้เห็นว่าอาหารเป็นเครื่องมือเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ของตัวละครกับบรรพบุรุษ สื่อให้เห็นตัวตนผู้กินและผู้ทำอาหาร ยิ่งไปกว่านั้นยังสื่อถึงกามารมณณ์ ที่สำคัญคืออาหารเป็นเครื่องมือเยียวยาจิตใจของมนุษย์

เห็นได้ว่าอาหารในเชิงสังคมวิทยาไม่ได้ถูกนิยามว่าเป็นเพียงสิ่งที่มนุษย์ต้องกินเพื่อให้มีลมหายใจ แต่ยังมีบทบาทในเชิงสัญลักษณ์และมีชุดความหมายที่หลากหลาย ซึ่งบทวิจารณ์เรื่องนี้ต้องการศึกษาชุดความหมายของขนมบเกิลล์ของโมได้สร้างความหมายให้กับขนมบเกิลล์อย่างไร และแสดงนัยใดบ้างเมื่ออ่านนวนิยายในเชิงลึกพบว่า นวนิยายนำเสนอภาพของขนมบเกิลล์ใน 3 ชุดความหมายได้แก่ ขนมบเกิลล์ในฐานะความเป็นอื่น ขนมบเกิลล์ในฐานะอำนาจ และขนมบเกิลล์ในฐานะเครื่องมือวิพากษ์มนุษย์

1. ขนมอบในฐานะความเป็นอื่น

จากการศึกษาพบว่า ขนมอบถูกนิยามให้เชื่อมโยงกับความเป็นอื่น ผ่าน 2 กระบวนการได้แก่ กระบวนการทำให้แปลกและกระบวนการทำให้ศักดิ์สิทธิ์

1.1 กระบวนการทำให้แปลก

กระบวนการทำให้แปลกหมายถึง การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งแปลกประหลาดหรือแปลกปลอม จากนิยามหรือคุณสมบัติเดิมที่เคยรับรู้หรือสังขมยอมรับ นำมาซึ่งความเป็นอื่นจากความปกติ ซึ่งคูปยองโมแสดงให้เห็นว่า ขนมอบในเรื่องนี้ถูกเชื่อมโยงกับประเด็นดังกล่าว โดยสามารถแบ่งเป็น 2 ประเด็นได้แก่ การทำให้แปลกผ่านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตขนมอบ และการทำให้แปลกผ่านคุณสมบัติของขนมอบ

ประเด็นแรก การทำให้แปลกผ่านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการผลิตขนมอบ โดยคูปยองโมบอกเล่าผ่านตัวละคร 3 ตัว ได้แก่ ผู้จัดการ นกฟ้า และ ‘ผม’

ตัวละครแรกที่นำมาวิเคราะห์คือ ผู้จัดการ หรือ พ่อมด เป็นผู้ทำขนมอบทั้งหมดด้วยตนเอง “ในห้องนั้นมีชายหนุ่มอายุราวสี่สิบปลายๆถึงสามสิบต้นๆ คอยอบขนมปังส่งกลิ่นหอมกรุ่นหวานละมุน” (Gu Byeong-mo, 2022, p. 12) เมื่อพิจารณาความสามารถในการทำขนมและความสามารถอื่น ๆ ของผู้จัดการเช่น รักษาอาการเจ็บป่วย “องค์ประกอบของน้ำตาแต่ละประเภทต่างกันนิดหน่อย ใช้ปรุงยาได้สารพัด” (Gu Byeong-mo, 2022, p. 72) หรือการชุบชีวิต “เขาเคยชุบชีวิตคนตาย” (Gu Byeong-mo, 2022, p. 169) แล้ว พบว่า การนำเสนอตัวละครนี้สามารถเทียบเคียงได้กับคุณสมบัติของ kitchen witch ที่นิยามถึง แม่มดหรือพ่อมดที่เชี่ยวชาญด้านการทำอาหารหรือการใช้สมุนไพร หากมองในเชิงสัญลักษณ์ พ่อมดเป็นตัวแทนของอำนาจที่ลึกลับ กบฏ และเป็นอื่นต่อวาทกรรมปกติ การเลือกให้ตัวละครผู้จัดการที่เป็นพ่อมดทำขนมอบจึงเป็นการเชื่อมโยงผู้ทำขนมอบกับความเป็นอื่นในสังคม

ตัวละครต่อมาคือ นกฟ้า นกฟ้าสามารถกลายเป็นเด็กสาวได้ด้วยเวทมนตร์ของผู้จัดการ เธอมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยผู้จัดการ ต้อนรับลูกค้า และดูแลร้าน ในอดีตนั้น เธอได้รับบาดเจ็บสาหัสและกำลังจะตาย แต่ผู้จัดการใช้เวทมนตร์ชุบชีวิตเธอให้กลับคืนมา “เขาใช้ชีวิตโดยช่วยบรรดาลสิ่งมีชีวิตใกล้ตายเท่าที่เจอ ไม่ต้องเล่าต่อก็อวดเอาออกว่านกฟ้าคือหนึ่งในสิ่งที่เขาเคยช่วยชุบชีวิต [...] ผลข้างเคียงจากเวทมนตร์ชุบชีวิตทำให้เธอกลายเป็นคนยามกลางวัน” (Gu Byeong-mo, 2022, p. 170) ซึ่งนั่นทำให้นกฟ้าไม่สามารถใช้ชีวิตตามธรรมชาติของนกได้อีกต่อไป เพราะ “ไม่ง่ายหรอกหากจะแยกตัวไปอยู่ถิ่นอื่นทั้งๆ ที่ครึ่งหนึ่งของวันต้องอยู่ในร่างมนุษย์” (Gu Byeong-mo, 2022, p. 170) ประเด็นนี้เป็นการเชื่อมโยงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง/ผู้สนับสนุนการทำขนมอบกับความแปลกประหลาดในสังคม

การเชื่อมโยงดังกล่าวยังถูกนำเสนอผ่านตัวละคร ‘ผม’ ผู้มีหน้าที่ดูแลโฮมเพจของร้าน ซึ่งคูปยองโมสร้างตัวละคร ‘ผม’ ให้มีบุคลิกภาพที่ผิดปกติคือ การพูดติดอ่าง นำมาสู่การถูกมองว่าแปลกแยกในสังคม

“ซึนป্লอ่ยไ้วจะใช้ชีวิตในสังคมยังไง ในอนาคตอาจมีปัญหาหางานทำไม่ได้ มหาวิทยาลัยก็อาจอดเรียน คิดหรือว่าจะสอบติดถ้าตอนสัมภาษณ์เธอมั่งงำๆ ตอบตะกุกตะกักเหมือนท่องจำ ลูกผู้ชายแท้ ๆ จะยึดติดกับอดีตที่จบลงแล้วถึงเมื่อไรกัน” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 19)

เห็นได้ว่ากระบวนการผลิต จำหน่าย และบริการการขายขนมมอบถูกนำเสนอให้เชื่อมโยงกับตัวละครที่เป็นอื่นจากสังคม ไม่ว่าจะเป็นพ่อมดผู้ใช้เวทมนตร์ที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ทางวิทยาศาสตร์ หรือนกฟ้าที่สามารถกลายร่างเป็นมนุษย์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากธรรมชาติของสิ่งมีชีวิต ตลอดจนตัวละคร ‘ผม’ ที่มีบุคลิกภาพผิดปกติ

ประเด็นที่สอง การทำให้แปลกผ่านคุณสมบัติของขนมมอบ คุพยองโมเสนอว่าขนมมอบบางเมนู มีคุณสมบัติพิเศษ ซึ่งคุณสมบัตินี้ถูกทำให้แปลกประหลาดต่างจากขนมทั่วไป เพราะมี “สารสกัดลับพิเศษ” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 54) เช่น เมนู ‘คุกกี้ซินนามอนปีศาจ’ ที่มี ซึ่ง “มีฤทธิ์รบกวนการทำงานของเซลล์ประสาทในสมองนานเฉลี่ยสองชั่วโมง [...] หากกินตอนท้องอืด เราจะควบคุมกล้ามเนื้อหูรูดไม่อยู่ [...] หากกินตอนท้องว่าง เราจะเกิดอาการพะอืดพะอมตลอดเวลา” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 55) หรือในเมนู ‘เซวอลันทเพรเซล’ ที่มีสารสกัดลับพิเศษเช่นกัน โดย “ระยะเวลาออกฤทธิ์ต่างกันตามสภาพร่างกายส่วนบุคคล โดยเฉลี่ยอีกฝ่ายจะถูกตาต่อใจคุณและถอนสายตาคงคุณไม่ได้ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 117) จากที่กล่าวมาเห็นได้ว่าขนมมอบถูกทำให้มีคุณสมบัติที่แปลกประหลาดที่ไม่เหมือนกับขนมมอบทั่วไป คุณสมบัติดังกล่าวนำไปสู่การนำเสนออำนาจของขนมมอบ ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไป

1.2 กระบวนการทำให้ศักดิ์สิทธิ์

คุพยองโมนำเสนอความเป็นอื่นของขนมมอบผ่านกระบวนการทำให้ศักดิ์สิทธิ์ โดยการใช้ขนมมอบเพื่อให้ตนสมปรารถนาถูกทำให้เป็นพิธีกรรม สังเกตได้ว่าขนมมอบเป็นเสมือนของศักดิ์สิทธิ์ที่ต้องใช้ให้ถูกต้องตามคำแนะนำ มิเช่นนั้นจะไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการเช่น การกิน ‘เมมโมเรียลอัลมอนด์สติ๊ก’ เพื่อเรียกความทรงจำในอดีตต้องกินร่วมกับการทำสมาธิ “หลังกินขนมนี้แล้วทำสมาธิ” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 59) หรือการใช้ ‘ด็อพิลเก็งเจอร์ ฟินันชีเย’¹ เพื่อให้มีฝาแฝดและทำทุกอย่างแทนตนต้อง “ร้ายคาถาก่อนกินแล้วเข้านอน (Gu Byeong-mo, 2022, p. 60)

นอกจากนั้น ก่อนจะนำ ‘เซวอลันทเพรเซล’² ไปให้คนที่แอบรักกินต้องมีขั้นตอนคือ “วางขนมหันทางทิศตะวันออกตอนตีห้าในวันที่จะใช้งาน ช่วงก่อนพระอาทิตย์ขึ้น จากนั้นกล่าวว่า ‘โปรดให้หัวใจของ xxx ผูกสมครรักมันแก่ข้าพเจ้า xxx อย่าได้ขาดสะบั้นตราบนิรันดร’ เมื่อบริการคาถาเสร็จสิ้น จะเกิดสายโซ่ล่องหนผูกมัดหัวใจคุณกับเขาไว้แน่นแฟ้น” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 117)

¹ ด็อพิลเก็งเจอร์ เป็นความเชื่อที่ว่า มนุษย์ทุกคนมีฝาแฝดปีศาจ ซึ่งการเผชิญหน้าของเรากับแฝดผู้นี้จะทำให้เกิดหายนะ

² เซวอลันทเพรเซล เป็นเมนูขนมที่เชื่อว่าเมื่อมอบให้คนที่แอบรักกินแล้วเขาจะรักเราตอบ

อีกตัวอย่างหนึ่งคือ ก่อนจะมอบ ‘คุกกี้ช็อกโกแลตชิพ’ ให้ศัตรูกินต้องมีขั้นตอนคือ

[...] ต้องเก็บกระต่ายขั้วน้ำมันสนน้ำตาลที่ใช้ห่อสินค้าเมื่อแรกสุดไว้ตามเดิม ฟังระลึกว่าหากเปลี่ยนของห่อ ประสิทธิภาพจะลดลง เมื่อถึงวันใช้งาน ให้วางขนมทางทิศตะวันตกในระยะที่มองเห็นตอนเวลาตีห้า ช่วงก่อนพระอาทิตย์ขึ้น จากนั้นกล่าวว่า ‘โปรดรับโทสะและความเกลียดชังของข้าพเจ้าใช้ลงทัณฑ์ xxx ให้สาสมด้วยเถิด’ [...]

(Gu Byeong-mo, 2022, p. 55)

การทำให้การกินขนมมอบเป็นพิธีกรรม เป็นกระบวนการทำให้ขนมมอบมีความศักดิ์สิทธิ์อีกลักษณะหนึ่ง ซึ่งการนำเสนอดังกล่าวตอกย้ำความแปลกประหลาดและความเป็นอื่นของขนมมอบ

สรุปประเด็นขนมมอบในฐานะความเป็นอื่น จากการศึกษาค้นคว้า ขนมมอบถูกทำให้เป็นอื่นผ่านกระบวนการทำให้แปลกและกระบวนการทำให้ศักดิ์สิทธิ์ โดยคูปยองโมแสดงให้เห็นว่าขนมมอบเชื่อมโยงกับตัวละครที่เบี่ยงเบนจากมาตรฐานของสังคม นอกจากนี้การทำให้ขนมมอบศักดิ์สิทธิ์ก็เป็นการตอกย้ำว่าอาหารดังกล่าวไม่ใช่อาหารปกติธรรมดา แต่มีสถานะเป็นเวทมนตร์ที่อยู่เหนือวิทยาศาสตร์

2. ขนมมอบในฐานะอำนาจ

ขนมมอบถูกนำเสนอให้เชื่อมโยงกับอำนาจใน 2 ประการ ได้แก่ อำนาจในการบันดาลสุขและอำนาจในการทำร้ายผู้อื่น

2.1 ด้านอำนาจในการบันดาลสุข

หมายถึงตัวละครมุ่งใช้ขนมมอบในการสร้างความสุข ความสบายใจ หรือความปลอดภัยให้แก่ตนเอง โดยไม่ได้ทำร้ายผู้อื่นในทางตรง มี 2 ลักษณะ ได้แก่ บันดาลสุขโดยการแก้ปัญหา และบันดาลสุขโดยการปกป้องคุ้มครอง

ลักษณะแรก บันดาลสุขโดยการแก้ปัญหา เมื่อพิจารณารายละเอียดคุณสมบัติของขนมมอบพบว่า คูปยองโมเสนอให้ปัญหาต่างๆที่มนุษย์พบเจอสามารถแก้ไขได้โดยใช้ขนมมอบเป็นเครื่องมือ ซึ่งจากรายละเอียดดังกล่าว สามารถสรุปปัญหาที่มนุษย์คลี่คลายด้วยขนมมอบได้ 3 ประเภทได้แก่ ปัญหาความสัมพันธ์ ปัญหาในอดีต และปัญหาในการปฏิบัติตามหน้าที่

ด้านปัญหาความสัมพันธ์ คูปยองโมเสนอให้ขนมมอบมีอำนาจในการคลี่คลายความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่น โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขนมมอบมีอำนาจในการทำให้การขอโทษราบรื่น นำเสนอผ่านเมนู ‘สโคนลูกเกดเมคกิ้งพีช’ “สำหรับมอบแก่คนที่คุณอยากขอโทษ รับรองคืนดีกันร้อยเปอร์เซ็นต์” (Gu Byeong-mo, 2022,

p. 58) นอกจากนั้นขนมบยังมีย่านางแก้ปัญหาความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับความรักของหนุ่มสาว ได้แก่ ย่านางในการลืมนครรัก นำเสนอผ่านเมนู ‘มาเดอลีนส์บรด์โบริกเคนฮาร์ท’ “ช่วยให้ลืมนพิชอกหักรักคู่ควรเร็ว” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 59) หรือย่านางในการทำให้คนที่เรารักรักเราตอบ นำเสนอผ่านเมนู ‘เซนวอลนัทเพรเซล’ “สำหรับให้คนที่คุณแอบรักกิน” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 117) น่าสนใจคือ หากเราไม่มีใจให้ผู้ที่มารักเรา เราสามารถมอบ ‘โนแตงกัวซาเบลล์ช็อคโกแล่’ เพื่อให้ขนมบสำแดงย่านาง ในการทำให้คนที่เราไม่ได้ชอบตัดตัวออกห่าง “คนที่ไม่ยอมคบด้วยต้นสารภาพรักงั้นหรือ ให้คำตอบเขา ด้วยขนมนี้สิ สรุปลผลได้แล้ว กินแล้วห่างกันแน่” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 59) นอกจากนั้น ขนมบยังมีย่านางในการทำให้ผู้คิดถึงเมื่อเราต้องห่างพวกเขา นำเสนอผ่านเมนู ‘เอเวอร์แอนด์เอเวอร์มอคค่ามันจู’ “มอบเป็นของขวัญแก่มิตรสหายผู้ต้องห่างกันไกลด้วยสาเหตุ [...] แล้วเขาจะไม่มีวันลืมนคุณ” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 60)

ด้านปัญหาในอดีต คุพยองโมสร้างให้ขนมบมีย่านางในการแก้ไขปัญหาในอดีตที่ทำผิดพลาดหรือจุดคั่นที่มาของปมปัญหาในอดีต ได้แก่ เมนู ‘คุกกี้ไหมรีโเวเตอร์’ ที่มีย่านางในการย้อนเวลาเมื่อขนมทำปฏิกิริยากับน้ำลาย

ให้ตั้งจิตนึกถึงวันเวลาที่เรายากย้อนกลับไปเหลือเกิน จากนั้นนำคุกกี้เเมอแรงค์ ซึ่งมีขนาดพอดีคำเข้าปากแล้วขบให้แตก ดึงกระดาษซึ่งสัมผัสพื้นหรือปลายลิ้นแล้วออกมา (ส่วนเศษคุกกี้ที่เหลือในปากให้กินเสีย) จะเห็นว่าบนแผ่นกระดาษปรากฏตัวอักษรสีแดงเป็นวันเวลาที่เรากำลังต้องการ [...] ถ้าเราทูปคุกกี้ด้วยมือหรือวัตถุอื่น จะไม่มีวันเวลาปรากฏบนกระดาษ แล้วขนมก็จะไม่สำแดงอารมณ์ใดๆ เราต้องใส่คุกกี้เข้าปากและบดให้แตกในโพรงปากเท่านั้น ค่อยดึงกระดาษออกมาตรวจดูวันเวลาแล้วใส่ปากอมต่อ รอให้กระดาษละลายบนปลายลิ้นช้า ๆ

(Gu Byeong-mo, 2022,pp. 148-149)

หรือเมนู ‘เมมโมเรียลอัลมอนด์สติ๊ก’ มีย่านางในการทำให้ผู้กินมองเห็นความทรงจำในอดีตที่ตนอาจลืมน “สมองจะจดจำแจ่มชัดถึงสิ่งที่เคยลืมนหรืออดีตที่ไม่อยากจำที่สุดหลังกินขนมนี้แล้วทำสมาธิ มีอะไรอยู่ในจิตใต้สำนึกของเรากันแน่ มีความทรงจำแบบไหนที่จิตเราสร้างฝังกักไว้บ้าง” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 59) เมนูนี้อาจไม่ได้แก้ปัญหาโดยตรงแต่อาจนำไปสู่การมองเห็นสาเหตุของปัญหาในปัจจุบันและนำมาแก้ปัญหาได้ในที่สุด

ด้านปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ คุพยองโมเสนอให้ขนมบมีย่านางในการแก้ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของนักเรียนหรือคนวัยทำงาน ผ่านเมนู ‘ดีออฟเพิลเก็งเจอร์ ฟินันซีเย’ “หากร้ายคาถาก่อนกินแล้วเข้านอนจะมีคุณอีกคนไปโรงเรียนหรือบริษัทที่คุณไม่ยอมไปแทนให้ในวันรุ่งขึ้น” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 60)

เห็นได้ว่าคุณสมบัติของขนมอบแต่ละเมนูสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมเกาหลี ไม่ว่าจะเป็นปัญหาความสัมพันธ์ของผู้คน ปัญหาที่เคยเกิดขึ้นในอดีตของแต่ละคน หรือปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเอง ซึ่งคูปยองโมแสดงให้เห็นการแก้ปัญหาเหล่านั้นโดยใช้ขนมอบเป็นเครื่องมือ

ลักษณะที่สอง บันดาลสุขโดยการปกป้องคุ้มครอง นอกจากช่วยแก้ปัญหาแล้ว ขนมอบยังมีอำนาจในการปกป้องคุ้มครองผู้กิน เช่น เมนู ‘มายด์คัสตาร์ดพุดดิ้ง’ “เชิญเสพเครื่องรางเข้าร่างกายเพื่อป้องกันเคราะห์ร้าย ยามจิตใจกระสับกระส่ายเมื่อใกล้ถึงวันสำคัญ เช่น มีสอบ เดินทางไปทำงานนอกสถานที่” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 58) หรือ เมนู ‘บิซิเนสเอ็กัมพ์ฟิน’ “ถ้าอยากให้ธุรกิจประคองตัวได้ต่อเนื่องล่ะก็...ขนมนี้จะอำนวยความสะดวกนั้นให้” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 59)

2.2 ด้านอำนาจในการทำร้ายผู้อื่น

หมายถึง ตัวละครมุ่งใช้ขนมอบในการทำร้ายศัตรูในทางตรงที่ชัดเจน เช่น เมนู ‘คุกกี้ชินนามอนปีศาจ’ “สำหรับมอบให้คนที่คุณไม่ชอบกิน มีฤทธิ์รบกวนการทำงานของเซลล์ประสาทในสมองนานเฉลี่ยสองชั่วโมง ส่งผลให้ผู้กินทำทุกสิ่งผิดพลาด [...] หากกินตอนท้องอืด เขาจะควบคุมกล้ามเนื้อหูรูดไม่อยู่ [...] หากกินตอนท้องว่าง เขาจะเกิดอาการพะอืดพะอมตลอดเวลา” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 55) หรือเมนู ‘มาร์ซิแพนตุ๊กตาวูดู’ ที่ลูกค้าต้องกินขนมชิ้นนี้เพื่อให้ศัตรูเดือดร้อน

...ตุ๊กตาวูดูร้านนี้เป็นขนมขนาดเท่าฝ่ามือขาย้วยผู้ใหญ่ ทำเลียนแบบรูปร่างคน ด้วยวิธีปั้นมืออย่างประณีต ใช้วัตถุดิบจากมาร์ซิแพน ซึ่งมีเนื้อสัมผัสคล้ายดิน เยื่อกระดาษแก้ว และตราจี

ด้านในขนมมาร์ซิแพนจะสอดไส้เยลลี่หลากสีเป็นสัญลักษณ์แทนอวัยวะภายในของร่างกายมนุษย์ และขนมแท่งยาวเช่นแปะโรแทนกระดูก ด้านหน้าของตุ๊กตาปั้นเสร็จ จะบากรอยมีดเล็กๆ ที่งไว้สำหรับให้ใส่เศษเล็บหรือเส้นผมของคนที่ต้องการสาปแช่ง

ในรีวิวมียูก้าบางคนก็เคี้ยวกินหมดเกลี้ยงเพื่อให้ฤทธิ์คำสาปบรรลุสมบูร์ณ...

(GuByeong-mo, 2022,pp.112-113)

ตารางที่ 1 ตารางแสดงขนมอบในฐานะอำนาจ

อำนาจในการบันดาลสุข			อำนาจในการ ทำร้ายผู้อื่น	
บันดาลสุขโดยการแก้ปัญหา		บันดาลสุขโดยการ ปกป้องคุ้มครอง		
ปัญหาความ สัมพันธ์	ปัญหาในอดีต	ปัญหาในการ ปฏิบัติตาม หน้าที่		
สโคนลูกเกด เมคกิ้งพีช	คุกกี้ โทมัสไวเตอร์	ดีออฟเฟิลเก็งเงอร์ ฟินันซิเย	มายด์คัสตาร์ดพุดดิ้ง บิซิเนสเอ้กัมพ์ฟิน	คุกกี้ ชินนามอนปีศาจ มาร์ซิแพนตุ๊กตา จูดู
มาเดอลีน สับประรด โบรอกเค่นฮาร์ท	เมมโมเรียล อัลมอนด์สติ๊ก			
เซนวอลนัท เพรเซล				
โนแต็งกีว ซาเบล ชีอคโกล่า				
เอเวอร์แอนด์ เอเวอร์มอคค่า มันจู				

สรุปประเด็นขนมอบในฐานะอำนาจ เห็นได้ว่าขนมอบมีอำนาจทำให้บันดาลทุกข์สุขให้แก่มนุษย์ ดังที่ลูกค้าที่เคยซื้อขนมอบไปใช้ได้เขียนแสดงความคิดเห็นไว้ในเว็บไซต์ว่า “พอกินขนมแล้วเกิดความมั่นใจ หายสิ้น และเจรจาธุรกิจครั้งสำคัญราบรื่น [...] หรือตอนให้เพื่อนต่างเพศกิน จากที่ไม่เคยสนใจตนก็ยินยอมคบหาใจด้วยง่ายตาย” (Gu Byeong-mo, 2022,p. 58) ประเด็นที่น่าสนใจคือ คุกกี้ของโมเสนอให้เห็นว่า ขนมอบที่ไม่ถูกกินหรือนำเข้าปากจะไม่สามารถแสดงอำนาจได้ เช่นในเมนู ‘คุกกี้โทมัสไวเตอร์’ ที่ต้องให้กระดาษละลายในปากเท่านั้นเวทมนตร์จึงจะออกฤทธิ์ ดังนั้นอำนาจของขนมอบจึงถูกทำให้สัมพันธ์กับประเด็นการกิน

3. ขนมอบในฐานะเครื่องมือวิพากษ์มนุษย์

เมื่อพิจารณาในอีกมิติหนึ่ง แม้ขนมอบในร้านจะเป็นตัวแทนของอำนาจในการใช้มันเพื่อให้ความปรารถนาของตนเป็นจริง ทว่าเมื่อมองในอีกด้านกลับแสดงให้เห็นความอ่อนแอของมนุษย์ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นประเด็นได้ดังนี้

ประเด็นแรก ขนมอบเผยให้เห็นว่ามนุษย์ไม่มีความสามารถในการจัดการสถานการณ์ที่สร้างปัญหาให้ตน เช่น เมนู ‘สโคนลูกเกดเมคกิ้งพีช’ ที่มอบให้อีกฝ่ายเพื่อให้เขายกโทษให้ และ ‘โนแตงกีวซาเบลช็อคโกแลต’ ที่มอบให้อีกฝ่ายที่แอบชอบเราเลิกสนใจเรา แสดงให้เห็นการไร้ความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่นให้คล้อยตามที่ตนต้องการ ประเด็นนี้สามารถตีความได้ว่า มนุษย์สร้างภาษาขึ้นมาแต่ไม่สามารถใช้ภาษาเพื่อให้ตนบรรลุเป้าหมายได้ และหากภาษาเป็นตัวแทนของอารยธรรม ขนมอบเวทมนตร์ก็เป็นตัวแทนของการตั้งคำถามกับอารยธรรมของมนุษย์

หรือในเมนู ‘คุกกี้โทมรี่ไวเดอร์’ ที่กินเพื่อย้อนเวลาเพื่อแก้ไขปัญหาที่ทำให้ผิดพลาด ตัวบทตอกย้ำความเปราะบางของมนุษย์ในแง่ที่มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตไม่คิดไตร่ตรองให้ดีกว่านั้นที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งรวมทั้งประมาทต่อชีวิต ตลอดจนไม่รอบคอบในการตัดสินใจ ผ่านการสร้างให้เมนูดังกล่าวมีลูกคำให้ความสนใจจำนวนมาก “พวกคนผู้มีเรื่องราวให้อธิบายน้ำเสียงแว่วจนถึงเหตุผลที่เขาหรือเธอจำเป็นต้องใช้ ‘โทมรี่ไวเดอร์’ พร้อมกับขอร้องให้รับวางจำหน่าย” (Gu Byeong-mo, 2022, p. 148)

นอกจากนี้ยังมีเมนู ‘เมมโมเรียลอัลมอนด์สตีก’ ที่เมื่อกินแล้วทำให้เราพบกับสิ่งที่อยู่ในจิตใต้สำนึก ประเด็นนี้สามารถพิจารณาได้ว่า ตัวบทสื่อความถึงมนุษย์ฉลาดเกินกว่าจะเผชิญหน้ากับปัญหาจิตใต้สำนึกจึงสั่งให้ล้มเหตุการณ์ที่สร้างปัญหานั้น สิ่งเหล่านี้แสดงให้เห็นว่า ขนมอบถูกนำเสนอให้เป็นเครื่องมือเผยให้เห็นว่ามนุษย์ไร้ความสามารถจัดการกับสถานการณ์ปัจจุบันได้ จึงต้องพึ่งพาการย้อนเวลาหรือการสืบไปที่ต้นตอของปัญหาที่อยู่ภายในจิตใต้สำนึกผ่านการกินขนมอบ

หรือในเมนู ‘คุกกี้ซินนามอนปิศาจ’ และ ‘มาร์ซิแพนตุ๊กตาวูดู’ ที่ใช้เพื่อกำจัดศัตรู แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไร้ความสามารถในการจัดการกับความกดดันที่ผู้อื่นมอบให้ จึงต้องใช้ขนมอบเป็นเครื่องมือในการกำจัดปัญหา โดยเฉพาะในเมนู ‘มาร์ซิแพนตุ๊กตาวูดู’ ที่ตัวบทเล่าถึงลูกคำหญิงสาวคนหนึ่งที่เคยมอบ ‘เซวอลนัทเพรเซล’ เพื่อให้ชายที่แอบรักรักตอบ ผลปรากฏว่าชายคนดังกล่าวทั้งรักและหึงหวงเธอ จนกลายเป็นการคุกคามสิทธิ เธอจึงขอให้ผู้จัดการทำเมนู ‘มาร์ซิแพนตุ๊กตาวูดู’ เพื่อกำจัดชายคนนั้น หรือเมนู ‘ด็อพิเทลเก็งเงอร์ ฟินันซีเย’ ที่เมื่อกินแล้วจะมีคนอีกคนหนึ่งที่น่าตาเหมือนเรารวกับผาแผ่ไปทำหน้าที่แทน เช่น ไปเรียนหรือไปทำงาน แสดงให้เห็นว่า มนุษย์ไร้ความสามารถในการจัดการกับอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของตน จึงต้องใช้ขนมอบเป็นเครื่องมือแก้ไขสถานการณ์

ประเด็นที่สอง ขนมอบแสดงให้เห็นความเปราะบางของจิตใญ่มนุษย์ ดังเช่น เมนู ‘เอเวอร์แอนด์ เอเวอร์มอคค่านูจ’ ที่มอบให้มิตรสหายเพื่อให้พวกเขาไม่ลืมตน แสดงให้เห็นว่ามนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ไม่สามารถอยู่ตามลำพังได้ จึงจำเป็นต้องมีเพื่อนหรือพวกพ้องมาเคียงข้าง และ เมนู ‘เซวอลนัทเพรเซล’

ที่มอบให้คนที่ตนแอบรักกินเพื่อเขาจะได้รักตอบ “อีกฝ่ายจะถูกตาต้องใจคุณและถอนสายตาคูณไม่ได้ภายใต้สลิปแปดชั่วโมง” (Gu Byeong-mo, 2022, p. 117) เมนูดังกล่าวสื่อให้เห็นความไม่เชื่อมั่นในตนเองของมนุษย์ว่าคุณค่าเพียงพอให้ผู้อื่นรัก หรืออีกนัยหนึ่งสื่อความถึงความเปราะบางของมนุษย์ที่จำเป็นต้องมีคนรักเพื่ออยู่ข้างกาย และหากเมื่อออกหักก็ต้องกินเมนู ‘มาเดอลีนสับปะรดโบรกเคนฮาร์ท’ ที่ทำให้ล้มความเศร้า ตอกย้ำให้เห็นว่ามนุษย์อ่อนแอต้องยึดติดกับผู้อื่น หรือในเมนู ‘มายด์คัสตาร์ดพุดดิ้ง’ ที่แสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไร้ความสามารถในการสร้างความมั่นคงให้แก่จิตใจตนเอง หรือการแสดงให้เห็นว่ามนุษย์ไม่มั่นใจในความสามารถของตนเองจึงต้องกินเมนู ‘บิซิเนสเอ็กัมพ์ฟิน’ เพื่อให้กิจการงานสามารถประคองตัวได้

จากที่กล่าวมาเห็นได้ว่า ขนมอบในคูปองโมถูกทำให้มีทั้งภาพด้านบวกและด้านลบ ด้านหนึ่งขนมอบเป็นเสมือนเครื่องรางที่นำโชคให้แก่ผู้กิน แต่อีกด้านหนึ่งขนมอบกลับกลายเป็นอาวุธในการทำร้ายผู้อื่น อย่างไรก็ตาม ขนมอบเป็นเครื่องมือในการวิพากษ์และเผยให้เห็นด้านอ่อนแอของมนุษย์ที่ไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์หรือสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับตนเอง จึงต้องใช้ขนมอบเป็นเครื่องมือมาซึ่งการบรรลุความปรารถนา

บทสรุป

โดยสรุปแล้ว *ร้านขนมอบเวทมนตร์* เป็นนวนิยายที่สร้างชุดความหมายให้แก่ขนมอบได้อย่างน่าสนใจ นั่นคือ ขนมอบเป็นตัวแทนของความเป็นอื่นที่ถูกทำให้แปลกประหลาดและศักดิ์สิทธิ์ซึ่งมีอำนาจในการบันดาลความสมปรารถนาให้มนุษย์ อำนาจของขนมดังกล่าวนี้เองกลับย้อนกลับมาวิพากษ์มนุษย์ในลักษณะที่ว่ามนุษย์อ่อนแอและไร้ความสามารถในการจัดการปัญหา หากอาหารสื่อให้เห็นตัวตนผู้ปรุงและผู้กินตั้งในผลการศึกษาของ Pragardwuthisarn แล้ว ในนวนิยายเรื่อง *ร้านขนมอบเวทมนตร์* ก็แสดงให้เห็นว่า ขนมอบเป็นตัวแทนของความเป็นอื่นโดยทำเสนอผ่านผู้ปรุงที่เป็นอื่น และเป็นตัวแทนของเครื่องมือการเผยให้เห็นความอ่อนแอของมนุษย์โดยนำเสนอผ่านลูกค้าผู้ซื้อขนมอบไปใช้ นอกจากนี้คูปองโมยังแสดงให้เห็นนัยการกินที่ไม่ใช่เพียงเพื่ออิ่มท้อง แต่กิจกรรมการกินยังเป็นเครื่องมือในการบรรลุความปรารถนาของมนุษย์ที่น่าสนใจ

Reference

Gu Byeong-mo. (2022). **The Wizard of Bakery** (T. Thonkhamsai, Trans.). Earnest Publishing. (In Thai)

Lakariya, C. (2021). Korean Identity in Food Dimension of Korea Resturant Songkla Province. **Inthaninthaksin**, **16** (2), 103-128. (In Thai)

Pragardwuthisarn, C. (2001). The Text, the Recipe and the Ladle: The Female and the History Construction. **Ko-Rang-Sang-Rueng: Narative, Identity and Community in Marginal Women Literature**, 153-180. (In Thai)

Standage, T. (2016). **An Edible History of Humanity** (T. Sookprecha, Trans.) (2nd ed.). Open world. (In Thai)